

Noty o autorach

Jacek Abramowicz — emerytowany kustosz biblioteki Instytutu Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Autor artykułów z zakresu teorii kultury i aksjologii, publikowanych w „Pracach Kulturoznawczych”.

Joanna Bator — z wykształcenia kulturoznawczyni i filozofka. Pracowała jako adiunkt w Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Była stypendystką między innymi Fundacji Kościuszkowskiej, Japońskiego Ministerstwa Kultury, Canon Foundation i Japan Foundation. Za antropologiczną opowieść *Japoński wachlarz* (2004) otrzymała Nagrodę im. Beaty Pawlak. Międzynarodowe uznanie przyniosła jej pierwsza powieść *Piaskowa góra* (2009). Jej „wałbrzyska trylogia” — *Piaskowa Góra* (2009), *Chmurdalia* (2010) oraz *Ciemno, prawie noc* (2012) — została przetłumaczona na wiele języków. Za powieść *Ciemno, prawie noc* w 2013 roku otrzymała nagrodę Nike. Niemieckie przekłady *Piaskowej Góry* i *Ciemno, prawie noc* znalazły się w finale Międzynarodowej Niemieckiej Nagrody Literackiej, za *Chmurdalię* w roku 2014 otrzymała szwajcarską Spycher Prize, a w 2017 została uhonorowana za całokształt twórczości niemiecką Nagrodą Literacką im. Stefana Heyma oraz niemiecką Nagrodą Literacką Usedomer. W 2018 roku otrzymała niemiecką Nagrodę Literacką im. H. Hessego. Ostatnio wydała powieść *Purezento*.

Robert Dobrowolski — adiunkt w Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu; prowadzi zajęcia z filozofii, świadomości ciała, estetyki i antropologii filozoficznej, a na wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych z estetyki i psychofizjologii percepcji. Jego zainteresowania badawcze to estetyka, somaestetyka i psychoanaliza.

Joanna Kaźmierczak — doktorantka w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego. Zajmuje się sztuką wczesnonowożytną (szczególnie ikonografią piętnasto- i szesnastowieczną) oraz współczesną. Autorka książki *Na ratunek Kościołowi. Epitafia wrocławskich kanoników katedralnych (1539–1556) jako wizualny postulat odnowy życia chrześcijańskiego* (Wrocław 2018) oraz licznych artykułów publikowanych w Polsce i za granicą. Prywatnie od lat eksploruje zagadnienia związane z kulturą psychodeliczną.

Krzysztof Łukasiewicz — doktor, adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego; redaktor i współredaktor między innymi książek *Wokół koncepcji kultury Floriana Znanieckiego* (2008) i *O kulturze i jej poznawaniu*

(2009); sekretarz naukowy „Prac Kulturoznawczych”. Jego zainteresowania badawcze to: historia myśli o kulturze, filozofia kultury, metodologia badań kulturoznawczych.

Marcin Stabrowski — historyk kultury i moralności, zajmuje się przede wszystkim staropolszczyzną i badaniami nad światem przeżywanym, pracuje jako adiunkt w Zakładzie Teorii i Krytyki Kultury Instytutu Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego. Współorganizator i kierownik Pracowni Badań nad Światem Przeżywanym.

Magdalena Szewerniak — doktorantka w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, członkini Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego oraz Stowarzyszenia Polskie Gry Wideo. Prowadzi badania z zakresu *game studies*, dotyczące między innymi krajobrazu wirtualnego, doświadczenia gracza i różnych form występowania gier w kulturze. Przygotowuje pracę doktorską poświęconą nostalgicznemu wymiarowi gier wideo.

Izolda Topp-Wójtowicz — doktor habilitowana, adiunkt w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Kulturoznawczego. Wchodzi w skład Rady Redakcyjnej pism „Praksema. Journal of Visual Semiotics” oraz „Kultury Współczesnej”. Zajmuje się problematyką teorii kultury, tożsamości regionalnej, funkcjonowania symboli w kulturze współczesnej oraz kulturowym wymiarem religii i religijności, prowadzi badania nad krajobrazem kulturowym współczesnej Syberii. Autorka książki *Słowa niemodne? Kultura — symbol — tradycja* (Wrocław 2014).

Katarzyna Wiącek — historyczka sztuki, doktorantka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Wrocławskim. Aktywistka społeczna, feministka. Prowadzi blog o architekturze (anarchitektura.tumblr.com).

Dorota Wolska — doktor habilitowana, profesor w Instytucie Kulturoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego, kierowniczka Laboratorium Humanistyki Współczesnej. W obszarze jej zainteresowań badawczych znajdują się: teoria kultury, filozofia humanistyki i estetyka.

Hubert Zięba — doktorant Uniwersytetu Jagiellońskiego, specjalizujący się w dziedzinie kulturowych reprezentacji HIV/AIDS. Ukończył interdyscyplinarne studia magisterskie w dziedzinach *gender* i *queer* na University of Manchester. Jest także stypendystą The Ryoichi Sakasawa Young Leaders Fellowship Fund. Pracuje jako nauczyciel języka angielskiego.